

[Ragnhild Andersen.]

ved at nedsætte Børsskatten ved Aktiesalg med op imod et Par Millioner Kroner. Vi har givet Udtryk for i vor Mindretalsindstilling, at vi ikke er tilfredse med denne Løsning, og naar den højtærede Finansminister i næsten alle andre Spørgsmaal henviser til Skattekommissionen, vilde det vel ogsaa være rigtigt ikke at gennemføre et saadant Forslag uden at spørge Skattekommissionen først.

Med disse Bemærkninger og ud fra det Synspunkt, at der ikke har været Tid og Mulighed til i den korte Udvalgsbehandling, der jo kun strakte sig over Dagen i Gaar, at formulere Ændringsforslag, der rimeligvis kunde have gjort Forslaget bedre, skal jeg oplyse, at vort Parti er med i Indstillingen om at vedtage Forslaget, som det foreligger.

Axel Sørensen: Paa mit Partis Vegne skal jeg sige, at vi i det store og hele kan tilslutte os det foreliggende Forslag, som der i det væsentlige er opnaaet Enighed om. Jeg paapegede ved første Behandling Betydningen af, at der kunde blive opnaaet Enighed om at indføre Lempelser for Alders- og Invalidere med Hensyn til den Skatteforhøjelse, som den nye Forhøjelse af Grundbeløbene betyder, ved at man fritog indtil Halvdelen af den nu udbetalte Rente for Skat, eller ved at man fastsatte et højere skattefrit Minimumsbeløb. Da det foreliggende Forslag kun drejer sig om en Forlængelse af visse Lovbestemmelser, og da et Ønske om at opnaa Enighed ikke har kunnet konstateres, er det jo muligt, at det, naar selve Loven om Indkomst- og Formueskat kommer til Behandling, vil blive nødvendigt at foretage et Skridt paa dette Omraade.

Angaaende Underskriften af Selvangivelsen er der heller ikke opnaaet Enighed. Der har været rejst Ønske om, at Hustruen fik Pligt til at underskrive denne, hvad enten Indtægten var positiv eller den var Nul. Det radikale Venstre er enigt i Ønskeligheden heraf og beklager, at der ikke har kunnet opnaas Tilslutning til det. Jeg tror, man fra anden Side har misforstaaet dette Forhold, og jeg vil gerne her fremhæve Betydningen af, at Hustruen medunderskriver Selvangivelsen for den Del af Indtægten, som stammer fra hendes Arbejde.

Bestemmelsen om Størrelsen af det skattefrie Fradrag for Hustruens Indtægt, som nu bliver fastsat til 2 000 Kr., er jo en ny Bestemmelse, og naar vi har kunnet tiltræde denne Størrelse, er det ud fra den

Betragtning, at man med Hensyn til alle andre Fradragsbeløb forlanger, at der foreligger Dokumentation for deres Størrelse. Mange Hustruer, som har en Hustruindkomst paa 4 000 Kr. og derover, vil ikke komme op paa Udgifter til et Beløb af 2 000 Kr., men de kan alligevel fradrage 2 000 Kr. som Hustrufradrag.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Aksel Møllers Ændringsforslag om, at Hustrufradraget forhøjes til 4 000 Kr., mener jeg, at man her gaar ud over det rent praktiske, idet disse 4 000 Kr. betyder, at man flytter Beskatningen fra den Del af Samfundet, som kan taale Beskatning, ned paa Mellemlassen. Jeg tror, at Finansministeren vilde finde, at de Skattebeløb, som han maatte undvære, hvis det ærede Medlem Hr. Aksel Møllers Forslag blev vedtaget, maatte paalignes andre Skatteklasser. Hvis man gik ind for dette Forslag, maatte det desuden betyde, at de mange Hustruer, som arbejder med i Fællesbedrift og Fælleserhverv, maatte udskilles paa Selvangivelsen, og det lader sig jo ikke gøre, da vi staaer lige foran den nye Skatteligning. Hvis man ophævede hele Sambeskatningen, vilde desuden Administrationen svulme op i endnu langt uhyggeligere Grad end nu, og Omkostningerne ved denne vilde betyde stærkt forøgede Udgifter. Vi kan derfor fra Det radikale Venstres Side tilslutte os det foreliggende Forslag, og jeg skal henstille, at man stemmer imod det af det ærede Medlem Hr. Aksel Møller stillede Ændringsforslag.

Aidt: Vi er fra vor Side tilfredse med de Udtalelser i Betænkningen, der er fremsat af hele Udvalget og tiltraadt af den højtærede Finansminister. Med Hensyn til en Forhøjelse af Maksimumsfradraget for Hustrus Indkomst fra 2 000 Kr. til 4 000 Kr. vil jeg gerne sige, at 4 000 Kr. ligger over, hvad der forekommer os at være godt. Jeg havde gerne set en Forhøjelse til 2 400 Kr. eller 3 000 Kr.; saa havde nemlig Udgiften til fremmed Hjælp i det store og hele været dækket. Men at sætte Tallet op til 4 000 Kr., som det foreslaas fra konservativ Side, kan være farligt. Det er givet, at det vilde føre til et stort Udbud af Arbejdskraft fra Hustruers Side, men man maa ogsaa passe paa, at dette Udbud ikke efterhaanden bliver saa stort, at det kommer til at trykke Lønnen for Forsørgere. Endelig er det næppe samfundsgavnligt i for høj Grad at drage Hustruer bort fra Hjemmet, især naar det samtidig er umuligt at erstatte dem med anden huslig Hjælp.